

травмування або загибелі як громадян України, так і самих працівників поліції.

Список використаних джерел:

1. Напад на поліцейського – всі останні новини на сьогодні від ТСН. URL: <https://tsn.ua/>. (дата звернення 01.06.2022р.)
2. Висока підготовка поліції – безпека в місті. URL: <http://kp.ua/odessa/530966-vysokaia-podhotovka-polytssy-bezopasnost-v-horode>. (дата звернення 01.06.2022р.)

Олена БОЙКО,
старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ, ЯКІ ВИНИКАЮТЬ ПІД ЧАС РЕАГУВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИМИ НА ФАКТИ ВЧИНЕННЯ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Сімейне насильство є гострою соціальною проблемою, що руйнує морально-моральний та психологічний клімат, що обумовлює позбавлення особистої свободи, що завдає біль та страждання близьким, руйнує інститути шлюбу, комунікацій та взаємних родинних відносин. До наслідків сімейного насильства відносять тілесні ушкодження різної тяжкості, розлади психіки, втрату поваги, різні психоемоційні та стресові реакції.

Особливо великої шкоди завдаються таким членам сім'ї, як діти, люди похилого віку, жінки, інваліди. Інститути права, покликані стати на захист конституційних прав громадян, який завжди є ефективними та мають значну кількість проблем, особливо у частині попередження сімейного насильства. Незважаючи на те, що метою кримінального законодавства України є, перш за все, запобігання злочинам.

Ставлення до дітей – це показник, якому можна судити про зрілість суспільства та про рівень його розвитку загалом. З вини дорослих діти найчастіше стають жертвами фізичного, сексуального та психоемоційного насильства [1].

Офіційна статистика сексуального насильства над дітьми відсутня, але, за даними вибіркового дослідження, найпоширеніша форма сексуального насильства – це розпусні дії щодо малолітніх.

Близько 70% дітей, які зазнали сексуального насильства, були об'єктом протилежних дій з боку родичів і знайомих. 28% дітей відчують сексуальне насильство з боку батьків чи опікунів. Дуже приблизними є дані про правопорушення щодо дітей за згвалтування, проте близько 50% таких

випадків припадає на насильство, скоєне в щодо близьких родичів (дочок, сестер, онучок) [2].

Наведені цифри вказують на те, що у двох третіх випадків насильство носить сімейний характер і лише третина дітей страждає від насильства поза сім'єю.

Незважаючи на такі серйозні проблеми, існуючі у сімейно-побутовій сфері, на сильні посягання щодо жінок і дітей, як і раніше, ховаються, відмовляються, нерідко тлумачаться як прийнятні. культурні норми та традиції [3]. Тому вивчення питань віктимологічної профілактики на сили у сімейно-побутовій сфері, реадаптації жертв домашніх злочинів, залучення громадян до участі у програмах боротьби з побутовим насильством, впливу ЗМІ на поширення агресії та антисоціального стереотипу поведінки, ролі правоохоронних органів у запобіганні правопорушенням у сімейно-побутовій сфері є дуже актуальним [4].

Сучасний прогрес у сфері протидії домашньому насильству в Україні пов'язується не лише з удосконаленням національного законодавства та його поступовим приведенням у відповідність із міжнародними стандартами, а й широкою інформаційно-просвітницькою роботою, що покликана сприяти підвищенню обізнаності населення.

Зокрема, зростання кількості звернень громадян на Національну «гарячу» лінію з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації демонструє подолання суспільних настанов на замовчування подібних випадків і сприйняття їх як нормальної моделі поведінки в родині. Наслідком роз'яснювальної роботи з населенням є й зростання числа повідомлень про випадки домашнього насильства до правоохоронних органів, що свідчить про поступове підвищення рівня довіри громадян до поліції.

Разом із тим, статистика звернень громадян до правоохоронних органів не дає змоги оцінити ефективність роботи правоохоронців із протидії та попередження домашнього насильства, окреслити проблемні питання взаємодії, дослідити загальний рівень задоволення громадян результатами взаємодії. З цією метою в міжнародній практиці застосовуються соціологічні опитування, які є не лише інструментом оцінювання рівня довіри населення до поліції, а й каналом «зворотнього зв'язку» з представниками місцевих громад.

Список використаних джерел:

1. Левченко К.Б. Насильство стосовно жінок: законодавчі та адміністративно-організаційні заходи протидії (1995–2002 роки). *Право і безпека*. 2002. № 2. С. 90–94.
2. Христова Г.О. Насильство в сім'ї та шляхи його попередження: законодавчий аспект URL : www.khpg.org/ru/index.php?id=1215440842 (дата звернення 01.06.2022)
3. Бондаровська В.М. Кочемировська О.О. Стан системи попередження насильства в сім'ї в Україні: правові, соціальні, психологічні та медичні аспекти. Київ. 2010. 372 с.
4. Ukraine Demographic and Health Survey, UCSR and Macro International. Calverton, Maryland, 2007. 267 p.